

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 26 sierpnia 2020 r.

DIH-2.709.34.2020.PS

DECYZJA DIH-2 NR 110/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 22 czerwca 2020 r., złożonego przez Pana Józefa Wojciecha Markuszewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Markuszewski Józef Wojciech Usługi transportowe. Sprzedaż opału i materiałów budowlanych (... 09-411 Biała) (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona), od decyzji nr PO.111.PS.4.2020.PC z 19 czerwca 2020 r. wydanej przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygnatura DP.8361.56.2020) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a w zw. z art. 35c ust. 5 pkt 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wprowadzenia do obrotu w należącym do przedsiębiorcy składzie opału w miejscowości ..., 5 partii paliw stałych o łącznej wartości ... zł bez wystawienia świadectw jakości, tj. dla węgla kamiennego orzech, węgla kamiennego orzech I, węgla kamiennego kostka, węgla kamiennego groszek oraz węgla kamiennego ekogroszek

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr DP.54/2020 z 22 kwietnia 2020 r. przeprowadzili kontrolę u (...). Sprzedaż opału i materiałów budowlanych, w składzie opału (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6c i 6d ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo.

W toku kontroli przeprowadzonej 22 kwietnia 2020 r. ustalono, że Strona prowadziła sprzedaż węgla kamiennego orzech w ilości .. ton, orzech I w ilości .. ton, kostka w ilości .. ton, groszek w ilości ..ton oraz ekogroszek w ilości .. ton, spełniającego wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890). Ustalono, że Przedsiębiorca w momencie sprzedaży paliwa stałego dla odbiorców indywidualnych nie wystawia wymaganego świadectwa jakości i nie przekazuje go każdemu podmiotowi, który nabył paliwo stałe, co potwierdził w oświadczeniu z 22 kwietnia 2020 r. załączonym do protokołu kontroli. Ponadto ww. oświadczeniu przyznał, że nie znał przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw a także nie otrzymywała od dystrybutorów świadectw jakości paliw stałych dla sprzedawanego paliwa stałego.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 26 maja 2020 r., zawiadomieniem PO.111.PS.4.2020.PC (sygnatura DP.8361.56.2020) wszczął postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu w należącym do przedsiębiorcy składzie opału w miejscowości ... partii paliw stałych o łącznej wartości ... zł bez wystawienia świadectw jakości, tj. dla węgla kamiennego orzech, węgla kamiennego orzech I, węgla kamiennego kostka, węgla kamiennego groszek oraz węgla kamiennego ekogroszek oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Równocześnie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok ubiegły.

Strona w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego pismem z 1 czerwca 2020 r. złożyła wyjaśnienia w sprawie. Oświadczyła, że znajdujący się na składzie opału węgiel pochodzi z pewnych źródeł jednakże do zakupionego paliwa stałego nie było dołączonych świadectw jakości. Strona nie posiadała wiedzy, o wystawianiu świadectw jakości i przekazywaniu ich klientom. Strona prowadzi działalność sama będąc na emeryturze i jako jednoosobowy przedsiębiorca zajmowała się także transportem zakupionego węgla. Ponadto wskazała na trudną sytuację zdrowotną oraz finansową. Oświadczyła, że zwróciła się do kopalni o świadectwa jakości zakupionego paliwa stałego i będzie je wystawiać i przekazywać klientom. Ostatni zakup u Strony odbył się w maju 2019 r., natomiast od lutego 2020 r. do dnia kontroli nie sprzedał ani 1 kg paliwa stałego. Strona zamierza zamknąć działalność gospodarczą z końcem 2020 r. Przyznaje, że nie miała świadomości o ciężących na niej obowiązkach i prosi o nienakładanie na nią kary pieniężnej. Należy zwrócić uwagę, że Strona nie podała wartości obrotu paliw stałych wprowadzonych przez Przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 19 czerwca 2020 r. wydał decyzję PO.111.PS.4.2020.PC nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu wprowadzania do obrotu w należącym do przedsiębiorcy składzie opału w miejscowości ... partii paliw stałych o łącznej wartości ... zł bez wystawienia świadectw jakości, tj. dla węgla kamiennego orzech, węgla kamiennego orzech I, węgla kamiennego kostka, węgla kamiennego groszek oraz węgla kamiennego ekogroszek, co narusza obowiązek, określony w art. 6 c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z 22 i 24 czerwca 2020 r., Strona złożyła odwołania od ww. decyzji, wnosząc o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. Swoją prośbę uzasadniła faktem, że nie posiadała wiedzy o obowiązkach na nią nałożonych ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jednakże oświadczyła, że takie świadectwa będzie już wystawiać i przekazywać klientom. Ponownie wskazała na ciężki stan zdrowia oraz trudną sytuację finansową. Strona zaznaczyła, że wymierzona administracyjna kara pieniężna jest wysoka i stanowi duże obciążenie dla prowadzonej działalności gospodarczej, z uwagi na brak środków do jej uiszczenia. Strona w piśmie z 24 czerwca 2020 r. oświadczyła, że była jednak w posiadaniu świadectw jakości, które otrzymała od dostawcy przy zakupie paliwa stałego (były podpisane do faktur zakupu - które znajdowały się u księgowego). W dniu kontroli Strona przyznała, że była zarażona koronawirusem i w związku ze złym stanem zdrowia nie była w stanie racjonalnie myśleć, gdzie mogą się znajdować wspomniane

dokumenty. Do odwołania dołączyła wyniki badań laboratoryjnych zakupionego w 2019 r. węgla oraz świadectwo jakości dostawcy. Przedsiębiorca oświadczył, że od stycznia 2020 r. do 20 czerwca 2020 r. nie sprzedał nawet 1 kg paliwa stałego. Ponownie poinformował, że z końcem 2020 r. zakończy działalność gospodarczą.

Przy piśmie z 30 czerwca 2020 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr DP.8361.56.2020.

Pismem z 9 lipca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona 13 lipca 2020 r. skontaktowała się telefonicznie z UOKiK i poinformowała, że poprzez Poczta Polska dośle dokumenty w celu uzupełnienia odwołania. Pismem z 13 lipca 2020 r. Strona przysłała oświadczenie wraz z świadectwem jakości od dostawcy dla węgla kamiennego groszek Czuk oraz badania laboratoryjne dla węgla kamiennego groszek oraz węgla kamiennego orzech. W oświadczeniu Strona wskazała, że węgiel dostarczany przez niego jest dobrej jakości, ponadto ponownie poinformowała, że kontroli dokonano w czasie pandemii gdy on sam był chory. Wskazał, że świadectwa jakości były podpisane do faktur zakupu i znajdowały się u księgowego. Wznowił prośbę o nienakładanie na niego kary pieniężnej, gdyż ww. kara jest zbyt wysoka. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniem z 30 lipca 2020 r. przedłużył postępowanie w celu wnikliwej analizy sprawy do 25 sierpnia 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa

stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Protokół kontroli nr DP.8361.56.2020 z 22 kwietnia 2020 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona nie wniosła do protokołu kontroli uwag.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Z treści protokołu kontroli wynika, iż Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe nie wystawiała dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych ani nie przekazywała nabywcom paliwa stałego świadectw jakości, gdyż nie miała świadomości o ciężących na niej obowiązkach. Przedsiębiorca w odwołaniu z 24 czerwca 2020 r. wskazał, że jednak posiada świadectwa jakości do zakupionych paliw stałych jednakże wspomniany dokument nie stanowi świadectwa jakości paliwa stałego w myśl rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wzoru świadectw jakości paliw stałych z 27 września 2018 r. gdyż jest to świadectwo jakości dla paliw stałych wystawione przez dostawcę. W związku z powyższym zawarte są tam dane dotyczące dostawcy od którego Przedsiębiorca zakupił paliwo stałe, a powinny być wypisane dane przedsiębiorcy sprzedającego paliwo, w tym przypadku dane firmy „.....”.

Stwierdzona nieprawidłowość stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej

mniej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych zwany świadectwem jakości. Art. 6d ww. ustawy dotyczący świadectwa jakości wymienia jakie informacje powinno ono zawierać, jest to:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości

paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach finansowych zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Odnosząc się do odwołania Strony z 22 i 24 czerwca 2020 r. należy zaznaczyć, że kontrola została przeprowadzona w kwietniu 2020 r., a więc ponad rok po wejściu w życie nowych przepisów dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości. W związku z powyższym Strona mogła zapoznać się i wprowadzić zmiany w prowadzonej działalności gospodarczej. Prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości prawa i śledzenia zmian w nim zachodzących, a więc Strona powinna dochować należytej staranności w tym zakresie. Wprowadzając paliwo stałe do obrotu Strona jest zobligowana do wystawiania świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obowiązujących od 5 listopada 2018 r. dla każdej ilości sprzedanego paliwa stałego.

Ustalenia w toku kontroli jednoznacznie potwierdziły, iż Strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych, jest odpowiedzialna za niewystawienie dla paliwa stałego świadectwa jakości. W protokole kontroli zaznaczono, że Strona takich dokumentów nie otrzymywała od dostawcy i nie była świadoma nałożenia na nią realizacji obowiązku wystawienia i przekazywania klientom kopii świadectw jakości paliw stałych. Dopiero na etapie odwołania Strona wskazała, że posiada jednak świadectwa jakości paliw stałych otrzymane od dostawcy. Powyższe dokumenty znajdowały się u księgowego Strony i nie były przekazywane klientom (dokumenty dołączono do odwołania Strony z 24 czerwca 2020 r. oraz do oświadczenia z 13 lipca 2020 r.) Należy wskazać, że świadectwa jakości paliw stałych otrzymywane od dostawcy oraz z laboratorium nie stanowią tożsamego dokumentu do wystawienia którego jest zobowiązany Przedsiębiorca w chwili wprowadzenia paliwa stałego do obrotu. W związku z powyższym nie można uznać, że Przedsiębiorca realizował obowiązek nałożony na niego przepisami prawa tj. iż wystawiał świadectwa jakości.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że decyzja Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 czerwca 2020 r. nr PO.111.PS.4.2020.PC, nie zawierała odniesienia do możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa oraz art. 189f § 2 Kpa, do którego odniósł się w niniejszej decyzji organ II instancji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozważył, czy nastąpiła przesłanka do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i możliwość zastosowania pouczenia. Art. 189f § 1 pkt 1 wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to - waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie było wystawione i wydane klientowi, zawiera bowiem ono bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów informacje dotyczące jakości danego paliwa stałego. Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwo stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła oraz nie przekazała świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania. Należy podkreślić, że certyfikat, który wydawany jest przez jakikolwiek podmiot zewnętrzny np. wytwórcę paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty z świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę. Świadectwo jakości węgla, który Strona otrzymała od dostawcy nie jest tożsamy z wymaganiami art. 6d ww. ustawy. Zgodnie z obowiązującymi przepisami świadectwo wystawione przez Stronę powinno zawierać między innymi NIP, Regon, siedzibę oraz oświadczenie Strony jako wprowadzającego paliwo stałe do obrotu, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach. Ponadto winno zawierać indywidualny numer oraz wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe. Należy zaznaczyć, że ustawodawca posłużył się w przepisie art. 6d ww. ustawy sformułowaniem: „świadectwo jakości zawiera”, a zatem są to elementy obligatoryjne, jakie musi posiadać każde wystawione świadectwo jakości. Gdyby ustawodawca dopuszczał możliwość zastępowania świadectwa jakości dokumentami wystawionymi przez inne podmioty gospodarcze (kopalnie, dostawców i laboratoria) to wskazałby to w ustawie jako okoliczność łagodzącą lub zwalniającą od kary. Powyższej delegacji brak jest w przepisach prawa. Zgodnie z wyrokiem Sądu VI SA/WA 1405/19 z 17 października 2019 r., „...przepis ustawy posługuje się tu sformułowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoriyczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych

elementów wymienionych w art.6 d ustawy o jakości paliw...”.

W związku z powyższym naruszenie nastąpiło i nie może ono zostać uznane za znikome. Zaznaczyć należy, że przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, bowiem Strona oświadczyła, że podjęła działania w celu usunięcia podniesionych przez organ zastrzeżeń, mianowicie do paliwa stałego znajdującego się na placu posiada już świadectwa jakości (pismo z 22 czerwca 2020 r.) Przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie są łącznie spełnione (mimo zaprzestania przez Stronę naruszania prawa). Natomiast, fakt uprzedniego niekarania Strony z tytułu niewystawiania świadectw jakości, został uwzględniony przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej, przy analizie przesłanki dotychczasowej działalności Strony. Prezes UOKiK stwierdził też, że nie występuje możliwość zastosowania art. 189f § 2 Kpa z uwagi na fakt, że pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Stąd wynika, że późniejsze, wykonanie na skutek przeprowadzenia kontroli, przekazanie nabywcom świadectwa jakości paliw stałych nie jest wykonaniem obowiązku ani też nie może być uznane za działanie podjęte dobrowolnie przez Stronę w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa.

Odnosnie informacji Strony, iż w czasie kontroli była ona chora na COVID należy stwierdzić, że nie powinna była ona w tym czasie prowadzić działalności gospodarczej. W protokole kontroli brak jest w uwagach informacji, że Strona nie prowadziła w tym dniu działalności gospodarczej. Protokół kontroli Strona otrzymała i podpisała. Do protokołu kontroli nie zgłoszono uwag pomimo prawidłowego pouczenia o takiej możliwości z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, ze zm.) w ciągu 7 dni.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego.

Odnosząc się do stwierdzenia, iż nałożona na Stronę kara pieniężna w wysokości 10 000 zł jest zbyt wysoka należy stwierdzić, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył karę pieniężną o minimalnej wartości określonej przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono poniżej kwoty 200 000 zł. (informacja zawarta w protokole kontroli nr akt sprawy DP.8361.56.2020) wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10 000 zł oraz nie większa niż 25 000 zł.

Organ drugiej instancji informuje, że trudna sytuacja ekonomiczna Przedsiębiorcy może zostać uwzględniona dopiero, gdy decyzja stanie się ostateczna, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Zgodnie z art. 189k § 1 Kpa organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną, tj. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek Strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem Strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 22 i 24 czerwca 2020 r., nie stanowią

przesłanek do uchylecia decyzji nr PO.111.PS.4.2020.PC Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 czerwca 2020 r., (sygnatura DP.8361.56.2020), nakładającej na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł – za wprowadzanie do obrotu w należącym do przedsiębiorcy składzie opału w miejscowości partii paliw stałych o łącznej wartości zł bez wystawienia świadectw jakości, tj. dla węgla kamiennego orzech, węgla kamiennego orzech I, węgla kamiennego kostka, węgla kamiennego groszek oraz węgla kamiennego ekogroszek. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany. Ocena Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w tym zakresie została dokonana prawidłowo.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: NBP Oddział Okręgowy w Warszawie nr: 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa

pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/